

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Miroslavem Bartoněm
sídlem Záhřebská 577/33, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2025, č. j.: MV-98901-4/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2025, č. j.: MV-98901-4/SO-2025, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16 270 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2025, č. j.: MV-98901-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 5. 2025, č. j.:

OAM-3259-5/ZR-2025, kterým mu byla podle ust. § 46e odst. 1 ve spojení s ust. § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zrušena platnost zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že v souladu se zaměstnaneckou kartou řádně vykonával závislou činnost u zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo, na pozici X. v hlavním pracovním poměru. Práce pro společnost LAGO TRENT s.r.o. byla pouze vedlejší činností ve volném čase. Úvaha žalované, že práce na základě dohody o provedení práce není prací prováděnou v základním pracovněprávním vztahu, je nesprávná. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěrem týkajícím se rozsahu práce pro LAGO TRENT s.r.o., protože doba přihlášení v aplikaci X. automaticky neznamená výkon práce. Záznamy v aplikaci nedokládají, že žalobce řádně nevykonával svoji činnost pro zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo.
3. Bylo nutné hodnotit přiměřenost negativních důsledků rozhodnutí v poměru k porušení zákona. Žalobce vede řádný život, s výjimkou posuzovaného případu vždy pracoval legálně, vytvářel hodnoty prospěšné společnosti a odvádí daně. Je nutné zkoumat společenskou nebezpečnost jeho jednání. Pracuje v oboru, ve kterém zaměstnavatelé nemohou zajistit zaměstnance s českým občanstvím, což platí i pro vedlejší činnost, kterou žalobce krátkodobě vykonával. Žalovaná se s tímto aspektem nevypořádala. Žalobcovo opomenutí nemá žádné negativní důsledky pro Českou republiku, její ekonomiku, obyvatele ani veřejný pořádek. Důsledkem napadeného rozhodnutí je ztráta povolení vykonávat závislou práci i pobytového oprávnění. Bylo potřeba se vypořádat se závažností žalobcova jednání, zohlednit délku výkonu nelegální práce a poměr mezi délkou nelegální práce a prací vykonávanou legálně. Správní orgány nepřihlíděly k důvodům, které žalobce vedly k výkonu vedlejší činnosti pro LAGO TRENT s.r.o., a ke skutečnosti, že žalobce neporušil zákon vědomě, což může mít značný vliv na posouzení intenzity porušení pravidel o zaměstnávání. Napadené rozhodnutí je nepřiměřené, neurčité, nedostatečně odůvodněné a nepřezkoumatelné. Žalovaná neposoudila přiměřenost dopadů rozhodnutí podle § 174a odst. 1 z.p.c. Rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty se ve svém důsledku rovná správnímu vyhoštění.
4. Žalovaná pochybila, když zrušila platnost zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. Zákon jednoznačně stanoví, že „ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci“, což je však možné použít výhradně pro situaci, kdy je podána žádost o zaměstnaneckou kartu. Jednalo se o nepřipustnou analogii, nepovolený extenzivní výklad zákona a překročení pravomoci správního orgánu.
5. Správní orgány zpravidla ruší zaměstnanecké karty, pokud cizinci spáchají trestný čin. Žalobce se trestného jednání nedopustil, v dobré víře se snažil si přivydělat a neuvědomil si souvislosti. Správní orgány také bagatelizovaly žalobcův rodinný život a nevzaly v úvahu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce je sice bezdětný a svobodný, ale žije se X., se kterým vedou společnou domácnost. Žalobce by se musel vrátit na Ukrajinu, kde už nemá žádné zázemí a rodinu. Ve vlasti probíhá válečný konflikt, což správní orgány zlehčily a uvedly, že si žalobce může požádat o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu. Žalobce však přicestoval do ČR kvůli práci a není jisté, že mu dlouhodobé vízum bude uděleno.

6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedla, že žalobce nepopřel výkon závislé práce i pro jiného zaměstnavatele, než ke kterému mu byla vydána zaměstnanecká karta. Výkon práce i jako „vedlejší činnosti“ je nelegální prací. Nelze přihlídnout k žalobcovým pohnutkám. Přiměřenost dopadů do rodinného a soukromého života byla dostatečně posouzena. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci a bylo řádně odůvodněno. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 2. 2025 byla hlídkou Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy provedena policejní akce zaměřená na kontrolu řidičů vykonávajících pracovní činnost X. Během kontroly byl ztotožněn žalobce, který předložil průkaz řidiče taxislužby. Podle zaměstnanecké karty měl vykonávat pracovní činnost pro JARDOSTAV, družstvo, na pracovní pozici X. Žalobce při kontrole uvedl, že pravidelně vykonává pracovní činnost pro LAGO TRENT s.r.o., předložil dohodu o provedení práce s LAGO TRENT s.r.o. bez uvedené pozice, na maximálně 25 hodin měsíčně a s datem 29. 11. 2024. Kontrolou předložené aplikace X. bylo zjištěno, že žalobce vykonával pracovní činnost v rozsahu průměrně 54 až 64 hodin týdně. Policejní hlídka rovněž pořídila fotodokumentaci (č. j.: KRPA-43184-6/ČJ-2025-000022 ze dne 21. 2. 2025).
9. Prvostupňový orgán vydal oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. 3. 2025 ve věci zrušení platnosti žalobcovy zaměstnanecké karty kvůli výkonu nelegální práce (rozvoz nákladů a osob) pro zaměstnavatele LAGO TRENT s.r.o. v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Zaměstnanecká karta byla udělena pro zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo, na pracovní pozici manipulační dělníci ve výrobě.
10. Žalobcův právní zástupce zaslal prvostupňovému orgánu vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 3. 4. 2025. Žalobce je X., který dostatečně neovládá český jazyk a nevyzná se v právním prostředí jiného státu. Pracoval v souladu se zaměstnaneckou kartou a rozhodl se přivydělat si ve volném čase, aby mohl podporovat svou rodinu na Ukrajině. Taxislužba X. je hojně využívána občany ČR, žalobce vykonával práci v řádném pracovním poměru a byly odváděny daně a platby na sociální a zdravotní pojištění. Jeho jednání nebylo společensky nebezpečné a vykonával práci, o kterou není ze strany českých občanů velký zájem. Zrušení zaměstnanecké karty by bylo nepřiměřeně přísné.
11. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 13. 5. 2025, č. j.: OAM-3259-5/ZR-2025, kterým zrušil povolení zaměstnanecké karty na území České republiky podle ust. § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c., neboť se žalobce dopustil vykonávání nelegální práce na území ČR. Současně mu byla stanovena lhůta 30 dnů k vycestování podle ust. § 46e odst. 2 z.p.c. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal. Jeho námitky se shodují s žalobními body.
12. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 23. 7. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
15. Podle ust. § 46e odst. 1 z.p.c. *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
16. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce vykonával závislou činnost v souladu se zaměstnaneckou kartou pro zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo, na pracovní pozici X. Byl zaměstnán na dobu neurčitou a rozhodl se vykonávat souběžně závislou činnost pro dalšího zaměstnavatele a na jiné pracovní pozici. Uzavřel dohodu o provedení práce ze dne 29. 11. 2024 s LAGO TRENT s.r.o., jejímž obsahem byl rozvoz nákladů a osob. Dne 21. 2. 2025 byla provedena kontrola, během níž bylo zjištěno, že žalobce vykonával práci pro LAGO TRENT s.r.o. v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou.
18. Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) v rozsudku ze dne 25. 10. 2023, č. j.: 6 Azs 139/2023-36, uvedl: *„O rozpor se zaměstnaneckou kartou půjde například tehdy, pokud cizinec vykonává práci u jiného zaměstnavatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2021 č. j.: 7 Azs 118/2021-31 nebo ze dne 16. února 2023 č. j.: 6 Azs 117/2022-33), na jiném místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2023 č. j.: 4 Ads 25/2023-26) nebo realizuje práci jiného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. září 2020 č. j.: 2 Ads 83/2019-26). Rozpor se zaměstnaneckou kartou je tedy nutné chápat v tom smyslu, že cizinec vykonává práci jinak (jinde či pro někoho jiného), než jak mu vydaná karta stanoví.“* Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 22. 3. 2022, č. j.: 117 A 4/2021-51, konstatoval: *„Jelikož žalobce vykonával práci u jiného zaměstnavatele než uvedeného v zaměstnanecké kartě, vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou a závěr žalované, že žalobce vykonával nelegální práci, shledává soud správným.“* Citovaný rozsudek potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 2. 2023, č. j.: 6 Azs 117/2022-33. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce vykonával práci v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou, a to pro jiného zaměstnavatele, na jiné pracovní pozici a částečně i na jiném místě, protože v dohodě o provedení práce s LAGO TRENT s.r.o. je jako místo výkonu uvedena X. a celá ČR. Není rozhodující, že žalobce své paralelní zaměstnání označuje jako vedlejší činnost. O skutečnosti, že se dopustil nelegální práce, není pochyb.
19. Ze skutkového stavu v rozsahu, v jakém byl zjištěn, však skutečně nevyplývá, že by žalobce zanedbával své povinnosti u zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo. Není zřejmé, jakým způsobem jsou plánovány směny či v jakých dnech žalobce čerpal dovolenou. Žalobce současně uvedl, že se druhým zaměstnáním snažil vyplnit volný čas a získat další

finanční prostředky. Zaměstnání v LAGO TRENT s.r.o. zřejmě nemělo negativní vliv na výkon pracovní činnosti pro zaměstnavatele JARDOSTAV, družstvo, protože pracovní poměr trval i nadále. Pro zrušení zaměstnanecké karty však bylo rozhodující žalobcovo působení u LAGO TRENT s.r.o.

20. Lze rovněž souhlasit s žalobcem, že v souladu s ust. § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, může být závislá práce vykonávána výlučně v základním pracovněprávním vztahu, není-li upravena zvláštními právními předpisy, přičemž základními pracovněprávními vztahy jsou pracovní poměr a právní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr. Navzdory nesprávnému právnímu posouzení prvostupňového orgánu týkajícího se uvedeného ustanovení správní orgány dospěly k závěru, že žalobce vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou, se kterým se soud ztotožnil.
21. Žalobce dále v žalobě namítl, že se žalovaná nedostatečně věnovala přiměřenosti negativních důsledků napadeného rozhodnutí vzhledem k intenzitě porušení zákona.
22. V odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu žalobce uvedl, že si řádně plnil povinnosti pro JARDOSTAV, družstvo, rozsah práce pro LAGO TRENT s.r.o. byl nesprávně odvozen z doby přihlášení v aplikaci, pro LAGO TRENT s.r.o. pracoval ve svém volném čase, vytváří svou práci hodnoty prospěšné pro společnost a odvádí daně. Práci pro LAGO TRENT s.r.o. vykonával krátce a na základě pracovní smlouvy. Jeho jednání nebylo společensky nebezpečné. Pracuje v oboru, ve kterém zaměstnavatelé nemohou získat zaměstnance s českým občanstvím. O činnost, kterou vykonával pro LAGO TRENT s.r.o., je rovněž mezi českými občany minimální zájem, což žalobce doložil inzercí na pozici řidiče taxi nebo rozvážkových služeb. Žalobce dále uvedl, že je potřeba se vypořádat se závažností jeho jednání, délkou výkonu nelegální práce, poměrem mezi délkou nelegální práce a prací vykonávanou legálně.
23. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že v případě zjištění výkonu nelegální práce cizincem nejsou připuštěny žádné výjimky, za kterých by ke zrušení platnosti zaměstnanecké karty nedošlo. Neměla prostor pro správní uvážení a poměřování závažnosti výkonu nelegální práce s ohledem na ohrožení zájmů České republiky stran dodržování právních předpisů či ochrany trhu práce.
24. S náhledem žalované se lze ztotožnit (s výhradou možné nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, k níž se soud vyslovil níže). Podle § 174a odst. 3 z.p.c. se přiměřenost dopadů rozhodnutí posuzuje jen v případech, kdy to zákon výslovně stanoví, avšak ustanovení § 46e odst. 1 ani § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. o posuzování přiměřenosti nehovoří. S výjimkou zásahu do soukromého a rodinného života není zřejmý ani žádný mezinárodní závazek, na jehož základě by bylo třeba posoudit přiměřenost navzdory zákonné úpravě.
25. K posuzování přiměřenosti rozhodnutí v obdobných případech existuje ustálená judikatura NSS, který v nedávné době v usnesení ze dne 17. 7. 2025, č. j.: 9 Azs 74/2025-53, uvedl: „Nejvyšší správní soud ve vztahu k otázce posuzování přiměřenosti rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty zdůrazňuje, že se jedná o rozhodnutí, v jehož případě zákon o pobytu cizinců nepředpokládá posuzování přiměřenosti jeho dopadů (srov. § 174a ve spojení s § 46e a § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Judikatura kasačního soudu u těchto typů rozhodnutí dovodila, že správní orgány jsou povinny se takovým posouzením zabývat pouze ke konkrétní námitce účastníka řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101, ze dne 24. 9.

2015, č. j. 6 Azs 163/2015-47, odst. [21], ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 Azs 249/2016-47, odst. [14] a [16], ze dne 14. 3. 2018, č. j. 5 Azs 214/2017-37, odst. [19] až [21]; nověji ze dne 31. 3. 2022, č. j. 10 Azs 183/2020-33, odst. [9] a [10], nebo č. j. 2 Azs 135/2023-33, odst. [16]). „Jak ale vyplývá z kontextu rozhodnutí i dále odkazované judikatury, uvedené se vztahuje na rodinný (resp. soukromý) život. Z judikátů, na něž NSS v citovaném rozhodnutí poukazuje, lze připomenout např. rozsudek ze dne 10. 8. 2023, č. j.: 2 Azs 135/2023 – 33: „NSS dále uvádí, že se krajský soud přesvědčivě vypořádal také s otázkou posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do stěžovatelova soukromého a rodinného života (zejm. body 45 až 46 napadeného rozsudku). Přílehavě totiž odkázal na judikaturu vztahující se ke vztahu čl. 8 Úmluvy a § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, která dovozuje, že v důsledku aplikační přednosti Úmluvy je nezbytné přiměřenost rozhodnutí posuzovat i tam, kde to zákon vylučuje, ovšem pouze ke konkrétní námitce cizince (rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS, bod 19, ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13, ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27, body 28 a 29, a další).“

26. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí sdělil řadu námitek, které zopakoval i v žalobě a které soud stručně shrnul výše. Žalovaná ale nebyla povinna se v návaznosti na námitky věnovat otázce přiměřenosti rozhodnutí, neboť z.p.c. (v kontextu § 174a odst. 3) nic takového u aplikovaných ustanovení neuvádí.
27. Není taktéž pravdou, že se rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty ve svém důsledku rovná rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalovaná v rámci rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty neukládá zákaz vstupu a pobytu na území ČR.
28. Žalobce dále namítal, že se žalovaná dopustila nepřipustné analogie a extenzivního výkladu ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c., které se podle jeho názoru vztahuje pouze na situaci, kdy je rozhodováno o vydání zaměstnanecké karty.
29. Soud pro větší přehlednost připomene znění předmětných ustanovení. Podle ust. § 46e odst. 1 z.p.c. *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.* Podle ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*
30. Ust. § 46e odst. 1 z.p.c. jednoznačně odkazuje na ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c., jež obsahuje podmínku, že cizinec nevykonával nelegální práci. Pokud by se však uvedená podmínka vztahovala pouze na případy vydání zaměstnanecké karty, tak by ust. § 46e odst. 1 z.p.c. týkající se zrušení zaměstnanecké karty vůbec nemuselo obsahovat odkaz na celé ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. Žalobcův výklad by rovněž znamenal, že jakmile cizinec získá zaměstnaneckou kartu, může si libovolně nacházet další zaměstnání bez jakéhokoli povolení, aniž by za své jednání mohl být jakýmkoli způsobem postihnut. Soud z uvedených důvodů nedospěl k závěru, že by žalovaná aplikovala nepřipustnou analogii či přistoupila k extenzivnímu výkladu.
31. Trestná činnost je pouze jedním z důvodů, pro které je možné zrušit zaměstnaneckou kartu, a je také uvedena v zákonném výčtu na prvním místě v § 37 odst. 1 písm. a) z.p.c. Další důvody jejího zrušení však obsahuje kromě celého ust. § 37 z.p.c. i ust. § 46e odst. 1 z.p.c. Žalobce je sice bezúhonný, ale spáchání trestného činu není jedinou skutečností vedoucí ke zrušení zaměstnanecké karty.

32. Žalobce dále namítl, že žalovaná nedostatečně přihlédla k jeho rodinnému a soukromému životu.
33. NSS v souvislosti s problematikou zrušení zaměstnanecké karty v usnesení ze dne 27. 8. 2025, č. j.: 1 Azs 100/2025-45, uvedl: „*Ke konkrétní námitce účastníka řízení jsou správní orgány povinny zabývat se posouzením dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, a to na základě přednostní aplikace čl. 8 Úmluvy (srov. např. rozsudek ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101, bod 21 rozsudku ze dne 24. 9. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-47, body 14 a 16 rozsudku ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 Azs 249/2016-47, body 19 až 21 rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č. j. 5 Azs 214/2017-37, body 9 a 10 rozsudku ze dne 31. 3. 2022, č. j. 10 Azs 183/2020-33, nebo bod 16 rozsudku ze dne 10. 8. 2023, č. j. 2 Azs 135/2023-33).*“
34. Prvostupňový orgán se otázce věnoval důkladně a posoudil všechny okolnosti, které mu v době vydání rozhodnutí byly známy. Žalobce následně v odvolání akcentoval blízký vztah se X., se kterým sdílí společnou domácnost. Žalovaná pochybila, když pouze odkázala na prvostupňové rozhodnutí, aniž by se nově uvedené skutečnosti věnovala (žalovaná na samém začátku s. 9 napadeného rozhodnutí sice zmiňuje pobyt X., ale z dalšího posouzení není zřejmé, zda přihlédla k vedení společné domácnosti X. a k vzájemné fixovanosti). V dalším řízení žalovaná žalobcovu námitku vypořádá. Soud pouze dodává, že tvrzení, že žalobce nemá na Ukrajině rodinu, není pravdivé. Ve vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 3. 4. 2025 žalobce uvedl, že se rozhodl si přivydělat, aby mohl podporovat svoji rodinu na Ukrajině. Lze také upozornit na nesoulad týkající se žalobcova rodinného stavu, protože podle výpisů z evidencí je ženatý, zatímco podle žaloby by měl být svobodný.
35. Soud nad rámec a pro účely dalšího řízení dodává, že na tvrzení o soužití X., poprvé uvedené až v odvolání, nelze aplikovat zákonnou koncentraci dle § 82 odst. 4 s.ř., neboť napadené rozhodnutí nebylo vydáno v řízení o žádosti, leč v řízení zahájeném z moci úřední, v němž se primárně uplatní ustanovení § 50 odst. 3 věty druhé s.ř. (srov. právní větu k rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j.: 5 As 7/2011 – 48, publ. pod č. 2412/2011 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí je přitom rozhodnutím, jímž se ukládá povinnost. Předně, druhým výrokem byla žalobci uložena povinnost vycestovat. Nicméně, i první výrok, jímž bylo odňato právo (zrušena zaměstnanecká karta), představuje v negativním smyslu (resp. implicitně) uložení povinnosti, konkrétně lze zmínit povinnost obstarat si nové pobytové oprávnění, chce-li žalobce pobývat na území, nebo povinnost zdržet se výkonu výdělečné činnosti.
36. Jako nedůvodnou seznal soud námitku týkající se nemožnosti vycestovat na Ukrajinu.
37. NSS judikaturu týkající se návratu na Ukrajinu v důsledku zrušení zaměstnanecké karty shrnul v usnesení ze dne 27. 8. 2025, č. j.: 1 Azs 100/2025-45, následovně: „*NSS se ve své rozhodovací činnosti již také zabýval otázkou uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě z území České republiky a jeho rozporem se zásadou non-refoulement (srov. např. bod 34 rozsudku ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27, či bod 29 rozsudku ze dne 5. 3. 2025, č. j. 7 Azs 255/2024-46). V této souvislosti a v návaznosti na námitku nepřihlédnutí k aktuální situaci na Ukrajině lze též poukázat na bod 18 rozsudku ze dne 30. 11. 2022, č. j. 9 Azs 176/2022-30, dle kterého skutečnost, že na území Ukrajiny probíhá válečný konflikt, není bez dalšího důvodem, který by způsobil nepříměřenost rozhodnutí o neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty. V usnesení ze dne 17. 7. 2025, č. j. 9 Azs 74/2025-53, pak kasační soud shledal, že tento závěr lze analogicky vztáhnout i na rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty.*“ Soud neshledal

důvod se od citovaného usnesení odchýlit. Správní orgány nepochybily, když se situací na Ukrajině blíže nezabývaly. „Je-li následně – v důsledku povinnosti opustit území státu – ve hře ohrožení nějakých základních práv (např. práva na život, práva nebýt podroben mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, nebo koneckonců i práva na respektování soukromého a rodinného života), slouží k jejich ochraně jiné právní prostředky (poskytnutí mezinárodní ochrany, jiné pobytové tituly, např. za účelem strpění pobytu pro existenci překážek vycestování atp.)“ (vizte rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j.: 6 Azs 163/2015-47, srov. také rozsudek téhož soudu ze dne 9. 4. 2025, č. j.: 7 Azs 237/2024-31, či jeho usnesení ze dne 27. 8. 2025, č. j.: 1 Azs 100/2025-45). Žalobce může v rámci ochrany před návratem do země původu požádat o vízum za účelem strpění nebo o mezinárodní ochranu, rozhodnutí o níž je plně přezkoumatelné soudem.

38. Ze všech výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
39. V dalším řízení se žalovaná bude věnovat žalobcovu soukromému a rodinnému životu, konkrétně vztahu s X. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (podstatný je celkový úspěch ve věci, na čemž nic nemění dílčí neúspěch stran návrhu na přiznání odkladného účinku) ve výši celkem 4 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 9 240 Kč a v náhradě hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobce je plátcem DPH, soud tak žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně (zaokrouhlené na celé koruny nahoru dle § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) ve výši 2 130 Kč; odměna zástupce včetně náhrady DPH dosahuje částky 12 270 Kč. Celková výše nákladů řízení včetně soudního poplatku tedy činí 16 270 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. 10. 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce